

Bevarandeplan för Natura 2000-området Västerby SE0230373

Bevarandeplan Natura 2000

(enligt 17 § förordningen om Områdesskydd; 1998:1252)

Linköpings kommun, Östergötlands län

		Totalareal
Natura 2000-område	Västerby	175,5 ha
Natura 2000-kod	SE0230373	
Fastställd av Länsstyrelsen	2015-12-17	

Områdestyp; status

SAC-område enligt Art- och habitatdirektivet; Regeringsgodkänt

Ägandeförhållanden: Privata

Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

		*) = Prioriterad art eller naturtyp	
		Areal	Areal inkl.
		Regerings-	ej regerings-
		godkänd	godkänd
6270	*Silikatgräsmarker	2,9 ha	2,9 ha
6510	Slätterängar i låglandet	0,8 ha	0,8 ha
6410	Fuktängar	-	1,2 ha
9070	Träcklädda betesmarker	43,6 ha	50,2 ha
9020	*Nordlig ädellövskog	23,1 ha	23,1 ha
9010	*Taiga	2,6 ha	2,7 ha

Naturtyper och arter som bör anges för området vid revision av Natura 2000-områden

Fuktängar (naturtyp 6410, 1,2 ha) i östra delen av Natura 2000-området (se naturtypskarta nedan).

Bivråk (*Pernis apivorus*) som häckar i området och ingår i Fågeldirektivets bilaga 1 bör i framtiden ingå som utpekad bevarandevärde i samband med revision av Natura 2000-området. Det innebär att området samtidigt utses som SPA-område.

Bevarandeplanen

Regeringen har utpekad Västerby som Natura 2000-område. Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Innehållet i denna bevarandeplan anger syftet med skyddet av Västerby Natura 2000-område, beskriver de naturvärden som skyddas, anger hotbild mot och bevarandetillstånd för de naturvärden som skyddas, tydliggör bevarandemål för området och redovisar de bevarandeåtgärder som bedöms nödvändiga för att långsiktigt bevara de värden som skyddas. Bevarandeplanen ger viktig information till bl.a. markägare, myndigheter, exploatörer och naturvårdsförvaltare.

Tillstånd och samråd

Enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken krävs tillstånd för verksamheter och åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturmiljön i Natura 2000-området. Detta gäller både om verksamheten/åtgärden sker innanför Natura 2000-avgränsningen eller utanför denna. Det är påverkan på de naturmiljöer och/eller arter som skyddas i området som är grunden för prövningen oavsett var källan till störningen ligger geografiskt. Tillståndskravet aktualiseras när en verksamhet eller åtgärd *kan* påverka *miljön* i ett Natura 2000-område på ett *betydande sätt*, d.v.s. när det finns risk för skada. Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med Länsstyrelsen innan påbörjad åtgärd.

För verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av ett Natura 2000-område, i syfte att långsiktigt bevara de naturtyper och/eller arter som skyddas, krävs inte tillstånd.

Bevarandesyfte

Syftet med Västerby Natura 2000-område är att bevara och vidareutveckla naturvärden knutna till naturskogsartade ädellövskogar, ädellövlundar, ädellövskogsmarker (naturtyperna Nordlig ädellövskog - 9020 och Trädklädda betesmarker – 9070) samt till traditionella slåttermarker (Slätterängar i låglandet - 6510), öppen naturbetesmark (naturtyp Silikatgräsmarker - 6270) och naturskogsartade barrskogar (naturtyp Taiga - 9010). Särskild prioritet i bevarandearbetet har ekhagmarker (naturtyp 9070), samt lundmiljöer med ädellövträd och hassel som har öppna små ljusgläntor med lundstarr vilket är livsmiljö för därgräsfjäril (naturtyperna 9070 samt delar av 9020). Området utgör en viktig länk mellan länets allra värdefullaste ekmiljöer vid Brokind och Bjärka-Säby och därgräsfjärilen har i Östergötland ett unikt fastlandsbestånd med en underart som är skild från Gotlandspopulationen. Viktiga trädslag i Västerby, där gamla träd, död ved, ett välutvecklat buskskikt med ljusluckor och brynmiljöer är fokus för bevarandearbetet, är bl.a. ek, hassel, lind, ask, asp, fågelbär och sälj. Ytterligare syftet är att bevara naturtypen Fuktängar (6410) samt bivräk (vilka ännu ej utpekats för området i regeringsbeslut) och andra skyddskrävande fågelarter knutna till områdets skogs- och odlingslandskap.

Syftet nås genom fortsatt skydd som naturreservat, och de prioriterade bevarandeåtgärderna i det fortsatta förvaltningsarbetet ska syfta till att ekhagmarkerna, lundmiljöerna och ädellövskogen vidareutvecklar naturvärdena, att andelen gamla träd och mängden död ved ökar, och att de delar som betas bibehåller en god balans mellan slutna ädellövskogs-/lundpartier och mer öppna trädklädda betesmarker, utifrån de naturvärden som ska prioriteras inom respektive delområde och Natura 2000-habitat.

Utöver vad som ovan sägs gäller för Västerby Natura 2000-område att det överordnade syftet är att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper och arter som utgjort grund för utpekandet av området, d.v.s. naturtyperna Silikatgräsmarker (6270), Slätterängar i låglandet (6510), Taiga (9010), Nordlig ädellövskog (9020), Trädklädd betesmark (9070) och Fuktängar (6410). Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket inom EU är att kunna bibehålla biologisk mångfald genom att bevara eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de arter och naturtyper som omfattas av EU:s Fågeldirektiv eller Art- och habitatdirektiv. Dessa arter och naturtyper kan ses som ”paraplyarter” eller ”paraplynaturtyper”. Om de kan bevaras, så bevaras också särskilt rika livsmiljöer och en stor samlad mängd av den biologiska mångfalden inom unionen.

Bevarandemål för livsmiljöer (naturtyper)

***Silikatgräsmarker, 6270:** Arealen av naturtypen ska inte minska från 2,9 ha inom området, och området ska ha en naturbetesmarksflora typisk för naturtypen vilket kräver att näringsämnen inte tillförs och att hävd sker med bete. Betesmarkerna ska vara öppna med glest stående buskar och träd som tillför värden. Vad gäller förekommande buskar och träd är det en fördel om de står i grupper eller snår och om artrikedomen är stor.

Fuktängar, 6410: Arealen av naturtypen ska inte minska från 1,2 ha inom området, och området ska ha en naturbetesmarksflora typisk för naturtypen vilket kräver att näringsämnen inte tillförs och att hävd sker med bete. Fuktängens typiska arter ska inte minska i antal och mängd, utan helst öka. Betesmarkerna ska vara öppna med glest stående buskar och träd som tillför värden. Vad gäller förekommande buskar och träd är det en fördel om de står i grupper eller snår och om artrikedomen är stor. Särskilt i det strandnära området vid sjön tillför en bård av al m.fl. trädarter naturvärden.

Slätterängar i låglandet, 6510: Målsättningen för slätterängen är att den ska fortsätta hävdas med slätter så att ingen förna-ansamling sker och florans och faunan i ängen fortsättningsvis är rik och har en förekomst av typiska arter för ogödslade slättermarker. Naturtypen bevaras därmed på en yta om 0,8 ha. Buskar och glest stående träd tillför värden till naturtypen men ska ha en liten krontäckning. Vad gäller buskar och träd är det en fördel med en stor variation både av arter och mängd, och om de står i grupper som kan ge skydd och solvarma ”rum”.

Trädklädda betesmarker, 9070: Arealen av naturtypen ska på sikt öka från dagens 50,2 ha inom området och kvalitén ska förbättras med ett ökat innehåll av gamla träd och även död ved (dock kan begränsade naturtypsförskjutningar tillåtas i gränslandet mellan naturtyperna 9020 och 9070 när det gäller betad skog vilket kan påverka areal). Buskskiktet ska vara välutvecklat med stor andel bärande arter, och stråvan ska vara mosaikartade betesmarker med förekomst av vidskyddade, solvarma partier där träd och buskar står tätare. Trädskiktet ska vara glest i mer öppna delar, helst med träd och buskar i grupper, men kan vara mer slutet i skogsbetesavsnitt. Naturtypen inom området betas idag, och ska ha en typisk örtflora vilket även fortsättningsvis kräver bete (vilket gärna kan ske i sambete med andra naturtyper som betas i området).

***Nordlig ädellövskog, 9020:** Arealen av naturtypen ska inte minska från 22,7 ha inom området och kvalitén ska öka med ett ökat innehåll av gamla träd och död ved till naturligt förekommande nivåer (dock kan begränsade naturtypsförskjutningar tillåtas i gränslandet mellan naturtyperna 9020 och 9070 när det gäller betad skog vilket kan påverka areal). Skogen ska vara flerskiktad (med välutvecklat buskskikt). Andelen barrträd (krontäckning) inom naturtypen ska vara mycket låg.

***Taiga, 9010:** Målsättningen är att den naturskogsartade skog av lövbrännekaraktär, som kan klassas som Taiga och som förekommer i området, ska vidareutveckla naturvärden. Mängden gamla träd och död ved ska på sikt öka genom självgallring till naturligt förekommande nivåer. På mycket lång sikt är det oklart vilken naturtyp som successionen kommer att leda till, men målet är att arter knutna till asp samt andra lövträd i området ska gynnas även på sikt. Nya arter ska tillkomma när skogen efterhand får en alltmer naturlig prägel och livsmiljöerna förbättrats.

Beskrivning

Västerby Natura 2000-område består av olika typer av lövskogar med inblandade betesmarker längs med Stångån och Lilla Rängen i hjärtat av Eklandskapet söder om Linköping i Östergötland. Högst är kanske naturvärdena knutna till relativt opåverkad blandlövskog nära vattnet samt till betespåverkad ädellövskog. I området finns en skyddsvärd fågelfauna med bland annat häckande mindre hackspett och bivråk. I området också den skyddskärvande därgräsfjärilen. Området har en gammal kulturhistoria med flera registrerade fornlämningar inom avgränsningen av Natura 2000-området, bl.a. gravsättningar, boplatsområde, stensättningar och torp. Ytterligare icke kända forn- och kulturlämningar förekommer sannolikt i området.

Beskrivning av arter och livsmiljöer

***Silikatgräsmarker, 6270:** Naturtypen består av magra mer eller mindre öppna gräsmarker som under lång tid hävdats som äng eller betesmark. Floran är artrik med darrgräs, jungfrulin, gullviva, grönvit nattviol,

brudbröd, svinrot, stagg och knägräs. Ofta kan man även hitta slåttergubbe, slåtterfibbla, sommarfibbla och jungfru Marie nycklar.

Fuktängar, 6410: Marken är fuktig med ett stort inslag av kalk, lera eller torv. Floran på fuktängar är uppkomna ur lång hävdkontinuitet och naturvärdena är beroende av fortsatt skötsel i form av slätter eller bete för att naturtypen skall kunna bibehålla sina värden. Dessutom ska träd- och buskskiktet vara öppet för att bevara värdena. Hirsstarr, blekstarr och flaskstarr hör till de typiska arterna i naturtypen.

Slätterängar i låglandet, 6510: Naturtypen består av magra mer eller mindre öppna gräsmarker som under lång tid hävdats som äng. Floran är artrik med darrgräs, jungfrulin, gullviva, grönvit nattviol, brudbröd, svinrot och knägräs. Ofta kan man även hitta slåttergubbe, slåtterfibbla, sommarfibbla och jungfru Marie nycklar. Naturtypen hyser ofta en mycket rik dagfjärilsfauna tack vare den rika blomningen.

Trädklädda betesmarker, 9070: I naturtypen ingår både tämligen öppna hagmarker, med ett glesare träd- och buskskikt, och s.k. skogsbeten som kan ha ett tämligen slutet träd- och buskskikt. En del av dessa marker har historia som tidigare slättermarker med träd och bärande buskar (s.k. lövängar i Mellansverige), men som sedan fått utgöra betesmark. Andra har en mycket lång betesmarkshistoria som s.k. utmarker där djuren betade ”på skogen”. Betade skogar och hagmarker har ofta mycket höga naturvärden knutna till både fältskikt och trädskikt. I Västerby förekommer både mer öppna ekhagmarker med inslag av bl.a. asp och mer slutna ädellövskogmarker med ett mycket varierat trädskikt och riklig underväxt av hassel.

***Nordlig ädellövskog, 9020:** De syd- och mellansvenska ädellövskogarna är en relik från den s.k. värmeperioden för 5000 år sedan, men är ofta också präglade av tidigare hävd. Vissa lövängar och hagmarker om sedan länge växt igen har blivit artrika, flerskiktade naturskogor med höga naturvärden. Naturtypen består av betade eller obetade ädellövskogor vars trädskikt stått orört under lång tid. Här finns gamla träd och död ved och träden hyser krävande mossor och lavar. I Västerby är dessa skogar strandnära vid sjön Rängen och Svartån. Ek, asp och björk dominerar med inslag av många andra trädslag bl.a. ask, alm, lönn, lind, säl, körsbär, björk och enstaka granar. I buskskiktet växer bl.a. hassel, skogstry, och hagtorn. Markfloran är rik och lundartad med bl.a. lungört, blåsippa och spenört. Strandskogarna har inslag av högstubbar och lågor av bland annat asp och björk, särskilt i blockiga partier.

***Taiga, 9010:** Naturtypen består av gammal barrskog, brandfält eller naturliga successioner efter brand eller andra större störningar. I Västerby består naturtypen av aspdominerad skog av lövbrännekaraktär, med inslag av bl.a. ask och lönn.

Bevarandestatus och bevarandetillstånd idag

Bevarandestatus beskriver läget för naturtyperna i landet som helhet, medan *bevarandetillståndet* beskriver aktuellt läge inom Natura-området Västerby.

***Silikatgräsmarker, 6270, och Slätterängar i låglandet, 6510:** Naturtypen har minskat kraftigt i landskapet i stort i Sverige och i Östergötland. I Västerby finns en yta med naturtypen Silikatgräsmarker på knappt tre ha och Slätterängar i låglandet på knappt 1 ha som hävdas bra och har inte gödslats på många år varför tillståndet för naturtyperna i objektet bedöms som gott. Liknande livsmiljöer med arter som hör till naturtypen finns i kringliggande odlingslandskapsmiljöer av andra odlingslandskapsnaturtyper.

Fuktängar, 6410: Naturtypen har minskat kraftigt i landskapet i stort i Sverige och i Östergötland. I Västerby finns en yta med naturtypen på drygt 1 ha som hävdas bra och har inte gödslats på många år varför tillståndet för naturtypen i objektet bedöms som gott. Liknande livsmiljöer med arter som hör till naturtypen finns i kringliggande odlingslandskapsmiljöer av andra odlingslandskapsnaturtyper.

Trädklädda betesmarker, 9070:

Andelen trädklädda betesmarker i landskapet i Sverige har minskat till en bråkdel under de senaste 100-200 åren. De gamla inägomarkerna har oftast odlats upp och utmarkerna har växt igen eller planterats med skog. Hur mycket trädklädda betesmarker med höga naturvärden som totalt finns kvar i landet är osäkert, framför allt vad gäller betade skogar. I Västerby finns höga värden kvar både i betade skogar och mer öppna typer av trädklädd betesmark. Området har också stor potential att vidareutveckla och stärka naturtypens värden på landskapsnivå, vartefter träd blir äldre och fler hålträd bildas, och framöver bli en än mer betydelsefull länk mellan ekområdena i Bjärka-Säby och Brokind.

***Nordlig ädellövskog, 9020:** Den historiska minskningen av ädellövnaturskogarna började redan på bondestenåldern i och med jordbrukets framväxt, först genom röjningsjordbruk, senare genom permanenta åkrar på bördiga ädellövskogsmarker med slätter- och betesmarker kring åkrarna. En stor del av naturtypens mångfald har dock i det äldre odlingslandskapet funnits kvar i slutna delar av lövängar och hagmarker, samt i raviner och branter. Men även lövängarna, som förr täckte mycket stora arealer av landskapet i Syd- och Mellansverige före konstgödseln fick genomslag, har minskat till en bråkdel av sina forna arealer under 1900-talet. Dock har en mindre del av dessa lövängar, ofta efter en tid som betesmark, växt igen spontant till naturskogsartad ädellövskog. Utbredningen av naturtypen Äldre ädellövskog är främst södra och sydöstra delen av Boreal region och i Mälardalen. Kalmar län (inkl. Öland) har störst andel av naturtypen och har ett stort ansvar att bevara denna, tillsammans med bl.a. Östergötlands-, Södermanlands-, Stockholms-, Västmanlands- och Västra Götalands län. Skogarna är sällan stora, men har ofta höga naturvärden. Det finns uppskattningsvis drygt 10 000 ha i landet. I Västerby bedöms naturtypen ha ett gott tillstånd, som kommer att ytterligare förbättras om utveckling av död ved och äldre träd fortsätter.

***Taiga, 9010:** De största arealerna av denna heterogena naturtyp med s.k. naturskogar finns i Norrlandslänen och där finns även mycket av de högsta naturvärdena, även om områden med höga naturvärden finns i hela landet (utom allra längst i söder där naturtypen inte förekommer). Historiskt sett är förlusten av Taiga mycket stor och endast några få procent återstår (ca 3 % av 21 milj. ha) i boreal region. I Västerby Natura 2000-område finns viss brist på död ved inom naturtypen. Om mängden död ved ökar kommer detta att gynna hackspettar, vedinsekter, svampar, lavar och mossor.

Hotbild - vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Exploatering i olika former, t.ex. bebyggelse eller andra anläggningar, i eller intill Natura 2000-området kan orsaka skada i alla naturtyper. Här ingår också felaktigt planerade/utförda underhålls- eller renoveringsarbeten av vägar och ledningar som löper genom området.

***Silikatgräsmarker, 6270:** De viktigaste hoten mot naturtypen är gödselspridning, upphörd hävd och igenväxning. Stödutfodring på de artrika ytorna är också ett hot, liksom kväveläckage från omgivande marker. Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan. Skogsplantering leder till att naturtypen försvinner.

Fuktängar, 6410: De viktigaste hoten mot naturtypen är gödselspridning, upphörd hävd och igenväxning. Stödutfodring på de artrika ytorna är också ett hot, liksom kväveläckage från omgivande marker. Markavvattning/dränering skadar naturtypen. Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan. Skogsplantering leder till att naturtypen försvinner.

Slätterängar i låglandet, 6510: De viktigaste hoten mot naturtypen är gödselspridning, upphörd hävd och igenväxning. Eventuell stödutfodring vid efterbete skulle också skada naturtypen. Skogsplantering leder till att naturtypen förstörs.

Trädklädda betesmarker, 9070: De viktigaste hoten mot naturtypens naturvärden är att gamla och ihåliga träd huggs bort samt att döda träd, samt träd och buskar som skapar solvarma rum, tas bort. Även yngre träd

är viktiga för att det i framtiden också ska finnas gamlingar. Igenväxning av gläntor och kring gammelträd är ett annat hot liksom gödning av magrare partier. Beskuggning av solbelysta träd och bryn från bebyggelseexploatering eller annan beskuggande verksamhet, särskilt från söder eller väster, kan skada bevarandevärdena. Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan. Skogsplantering leder till att naturtypen försvinner.

***Nordlig ädellövskog, 9020:** Olika former av skogsbruksåtgärder, i eller i anslutning till objekt, hotar naturtypen och leder till brist på gamla träd, död ved etc. Även plockhuggning och bortstädande av vindfällan och död ved är ett hot mot naturtypens typiska arter. Dikning leder till uttorkning av sumpskogartade avsnitt vilket är starkt negativt för många fuktkrävande arter. Då endast en försvinnande liten del av ädellövskogarna finns kvar, och onormalt höga tätheter av gran förekommer i dagens landskap kan en onaturligt hög granföryngring ske i vissa områden. Igenväxning med gran kan på i vissa fall hota naturtypen lokalt eller regionalt. Ädellövskogar hotas också i hög grad av främmande trädslag, bl.a. tysklönn, som snabbt kan etablera sig och konkurrera med de inhemska trädslagen. Naturvärden knutna till enskilda gamla träd som tidigare stått i öppet odlingslandskap kan skadas av beskuggning när området får en alltmer sluten karaktär.

***Taiga, 9010:** Olika former av skogsbruksåtgärder, i eller i anslutning till objekt, hotar naturtypen och leder till brist på gamla träd, död ved etc. Även plockhuggning och bortstädande av vindfällan och död ved är ett hot mot naturtypens typiska arter. I vissa typer av Taiga kan även frånvaro av åtgärder vara negativt. Detta gäller främst skogstyper där branden varit en naturlig och viktig del i dynamiken och åtgärder för brandpräglade strukturer behövs. I Västerby kan åtgärder eller igenväxning med trädslag som gör att lövbrännekaraktären med tät, självgallrande aspdominerad lövskog med ädellövinslag vara ett hot.

Bevarandeåtgärder - med tidplan

Reglering av skydd och skötselåtgärder

Naturmiljöerna i Västerby Natura 2000-område sköts inom ramen för Länsstyrelsens förvaltning av naturreservatet Västerby lövskogar. Ingen ytterligare formell reglering av skötsel bedöms nödvändig för att uppnå bevarandemålen. Skötselplanen för reservatet (daterad 2001-10-03) anger åtgärder som generellt stämmer överens med målen i denna bevarandeplan, men revidering behövs av skötselplanen för att tydliggöra vissa skötselåtgärder så att de helt stämmer överens med N2000-bevarandemålen. Odlingslandskapspräglade delar av reservatet (främst inom naturtyp Trädklädda betesmarker, 9070, och silikatgräsmarker, 6270) kan komma att skötas med medel från EUs miljöstödd. Miljöstödsreglerna ändras regelbundet och kan i vissa fall ha krav som står i motsättning till Natura 2000-kraven. Natura 2000-naturtyperna måste dock skötas i syfte att målen med Natura 2000-området uppnås. Fornlämningar som förekommer i området (kända och okända) är skyddade enligt Kulturminneslagen.

Förutsättningar för förvaltningsåtgärder

Som framgår under rubrik ovan ”Om verksamheter och åtgärder som kan påverka Natura 2000-området” så behövs inget tillstånd för åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av Natura 2000-området.

Bevarandeåtgärder

Nedan följer en kortfattad lista på bevarandeåtgärder som bör göras för att bevarandemålen ska uppnås. Utförandet av åtgärderna sker genom förvaltningen av Västerby lövskogars naturreservat.

Bevarandeåtgärd	När	Var
Hävd av naturbetesmarker med bete eller slätter, samt röjning	Årlig hävd; röjning och betesputsning vid behov.	Naturtyperna Silikatgräsmarker (6270), fuktängar (6410), Slätterängar i låglandet (6510) Trädklädd betesmark (9070). Även delar av naturtyp Nordlig ädellövskog (9020) kan vara aktuell.
Översyn av mängden död ved	Med 5-10 års intervall så länge behov finns	Naturtyperna 9010, 9020 samt ej naturtypsklassad skog.
Åtgärder för att påskynda skapandet av död ved	Med 5-10 års intervall, 2-10 träd/ha avdödas/skadas vid varje tillfälle	I delområden där mängden död ved understiger ca 15 % inom naturtyperna Taiga (9010) och Nordlig ädellövskog (9020), samt i icke naturtypsklassade skogsområden där utvecklingen av död ved är långsam.
Röjning av yngre gran eller främmande trädslag (t.ex. lärk)	Vart 10-20:e år	Naturtyp 9020 där barrträdsandelen överstiger 5 % krontäckning, eller (hela N2000-området) om plan mot främmande arter upprättats
Frihuggning av enskilda gamla/grova ekar/lövträd/tallar med odlingslandskapsprägel och mycket höga naturvärden	Med ca 10 års intervall	Naturtyp 9010 och 9020 (sker inom ramen för normal skötsel av övriga naturtyper).
Bedömning av livsmiljö kvalitet och lämplig skötsel för därgräsfjäril.	Med 10 års intervall, start 2016-19 (innan revision skötselplan)	Kända och möjliga reproduktionsplatser i Natura 2000-området/reservatet (jfr. befintlig skötselplan för naturreservatet)
Skapande av gläntor	Engångsåtgärd, klart senast 2020 (efter bedömning livsmiljö kvalitet)	Reproduktionsplatser för därgräsfjäril: i naturtyp 9070 (trädklädd betesmark) och delar av 9020 (äldre ädellövskog)
Skapande och vidmakthållande av bryn	Klart senast 2020, därefter kontroll vart 10:e år.	
Översyn av och ev. justering av skötselplan utifrån bevarandemålen i bevarandeplanen	Senast 2020	Hela Natura 2000-området/reservatet (översiktligt); särskild uppmärksamhet på naturtyp 9010 (Taiga)

Uppföljning av bevarandemålen

Uppföljning av naturtyperna i Västerby Natura 2000-område sker inom ramen för nationell och regional uppföljning av naturtyper i Natura 2000-områden.

Kartor

Kartorna som följer visar områdets läge samt naturtypernas utbredning i terrängen.

Referenser

Länsstyrelsen Östergötlands webb (<http://www.lansstyrelsen.se/ostergotland>)

Kartverktyget Skyddad natur <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

Naturvårdsverkets webb <http://www.naturvardsverket.se/>

Naturvårdsverkets vägledningsdokument för habitat

Skötselplan för Västerby lövskogars naturreservat, Länsstyrelsen, 2004

Översiktskarta

0 0,125 0,25 0,5 Kilometers

Västerby N2000-naturtyper

